

15 iunie – 21 iunie

„Ce au văzut în casa ta?”

Textul de memorat: „Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.” (1 Petru 2:9)

Poate că am ajuns la o etapă în care, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, viața noastră (cel puțin pentru moment) merge bine: familia este bine, la locul de muncă este bine, sănătatea și finanțele sunt, și ele, bine. Sau poate că nu? Poate în casa ta acum este tulburare, este durere? Indiferent de situația în care te afli, când cineva vine să-ți viziteze căminul, asemenea emisarilor din Babilon care l-au vizitat pe regele Ezechia, ce răspuns ar putea fi dat la întrebarea pe care i-a pus-o mai târziu regelui profetul Isaia: „Ce au văzut în casa ta?” (Isaia 39:4).

Ce au văzut oamenii în casa ta? Ce au văzut îngerii? Ce spirit domnește acolo? Se poate simți „mireasma” rugăciunii? Există între voi amabilitate, generozitate și dragoste sau sunt tensiuni, mânie, resentimente, amărăciune și dezbinare? Se va gândi oaspetele că în căminul tău locuiește Isus?

Sunt întrebări pe care este important să și le pună fiecare, cu privire la modelul de cămin pe care l-a clădit. În această săptămână vom urmări câțiva dintre factorii-cheie care pot construi o viață de familie minunată în ciuda zbuciumului și a tensiunilor inevitabile cu care se confruntă familiile astăzi.

Duminică, 16 iunie – Să învățăm din greșeala unui rege

În 2 Cronici 32:25,31 și Isaia 38 și 39 citim că vizitatorii lui Ezechia erau interesați de vindecarea lui miraculoasă. Dar se pare că regele a păstrat tăcerea în legătură cu experiența vindecării lui. El nu a scos în evidență lucrurile care ar fi deschis inimile acestor ambasadori curioși față de cunoașterea adevăratului Dumnezeu. Contrastul dintre recunoștința lui pentru că a fost vindecat (capitolul 38) și tăcerea lui în această privință (capitolul 39) este izbitor.

„Dumnezeu l-a părăsit ca să-l încerce” (2 Cronici 32:31). Această vizită de stat a fost o ocazie foarte importantă, dar nu se amintește nicăieri că Ezechia ar fi căutat călăuzire specială în rugăciune, de la profeți sau de la preoți, ca să știe cum să procedeze. Nici Dumnezeu nu a intervenit. Singur, departe de privirile oamenilor, fără să se consulte cu sfetnicii spirituali, Ezechia se pare că a pierdut din atenție lucrarea lui Dumnezeu în viața lui și în viața poporului al cărui rege era. Probabil că, în 2 Cronici 32:31, istoricul a intenționat să arate cu câtă ușurință poate fi considerată binecuvântarea lui Dumnezeu ceva obișnuit și cât de înclinați sunt beneficiarii îndurării Sale să devină încrezători în și mulțumiți de ei înșiși.

1. Mai jos sunt prezentate câteva lecții despre credincioșie în viața de cămin, lecții care pot fi extrase din experiența lui Ezechia. La care altele te-ai putea gândi?

Orice vizită într-un cămin creștin este pentru oameni o ocazie de a-i întâlni pe urmașii lui Hristos.

Probabil că foarte puțini vizitatori vor deschide ei înșiși o discuție despre lucrurile spirituale. Creștinii trebuie să găsească metode eficiente și adecvate de a transmite vestea bună.

Creștinii nu sunt chemați să-și etaleze realizările și bunăstarea materială, deși ar putea să menționeze că îi sunt recunoscători lui Dumnezeu pentru aceste binecuvântări. Ei sunt chemați să vestească „puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată” (1 Petru 2:9) sau, ca să folosim ca simbol experiența lui Ezechia, să vestească faptul că erau pe moarte și Dumnezeu i-a vindecat; erau morți în păcat și Hristos i-a înviat și i-a așezat în locurile cerești (Efeseni 2:4-6).

Cum ai putea să-ți folosești casa pentru a da mărturie? Cum le-ai putea împărtăși mai direct credința ta în Hristos celor care te vizitează?

Luni, 17 iunie – Familia pe primul loc

Primii beneficiari ai eforturilor noastre misionare sunt cei din casa noastră. Nu există un câmp misionar mai important decât acesta.

2. Ce învățăm din următoarele pasaje despre ce înseamnă să-ți împărtășești credința acasă? Ioan 1:40-42; Deuteronomul 6:6,7; Rut 1:14-18

Andrei a trecut dincolo de un simplu raport; el a aranjat ca Simon, fratele lui, să-L întâlnească pe Isus. Un raport plin de entuziasm despre Isus și o prezentare a Lui ca persoană - ce formă simplă de a le împărtăși Evanghelia celor din casa ta! După ce i l-a prezentat pe Isus, Andrei a făcut un pas în spate, iar Petru a avut o relație personală cu Isus.

Să-i ajutăm pe copii să trăiască într-un loc al credinței! Copiii din cămin pot fi adesea trecuți cu vederea ca destinatari potriviți pentru eforturile evanghelice. Părinții presupun în mod greșit că micuții lor pur și simplu vor absorbi spiritualitatea familiei. Nu vă bazați pe lucrul acesta! Deși copiii și tinerii învață de la modelele pe care le văd, la fel de adevărat este că acești membri mai tineri ai familiei Domnului au nevoie de o atenție individuală și de ocazia de a li se face cunoștință personal cu Hristos. Deuteronomul 6 insistă în această privință: Trebuie să se acorde atenție celei mai eficiente metode de educație religioasă. În cămin trebuie să fie încurajate obiceiuri spirituale regulate de închinare individuală sau cu familia. Trebuie acordat timp și trebuie depuse eforturi în favoarea copiilor și a tinerilor.

3. Ce putem învăța din lucrarea evanghelică a lui Naomi? Rut 1:8-22

Rut a văzut-o pe Naomi în momente descurajatoare: când încerca să o convingă pe nora ei să plece, când a amintit de toate pierderile suferite (Rut 1:15,20,21). Nu poate exista o mărturie mai grăitoare decât aceea a lui Rut pentru a arăta că tinerii pot ajunge să cunoască un Dumnezeu perfect și să intre în legământ cu El chiar dacă le este prezentat de un părinte imperfect.

Cum îți afectează atitudinea față de cei din casa ta gândul că familia este cel mai important câmp misionar? Acționați împreună, ca familie, pentru a alcătui o listă cu eforturi specifice pe care le puteți face pentru a le conduce la Hristos pe rudele voastre necredincioase.

Mărti, 18 iunie – Pacea care cucerește

4. Ce sfat găsim în Scriptură pentru familiile divizate de religie? 1 Corinteni 7:12-15; 1 Petru 3:1,2

Binecuvântarea de a fi un partener creștin. În 1 Corinteni, Pavel le răspunde credincioșilor care se temeau că, rămânând căsătoriți cu un partener necredincios ar putea să-L supere pe Dumnezeu sau să se întineze ei sau copiii lor. El spune că statutul sacru al căsătoriei și intimitatea ei trebuie să continue și după convertirea unuia dintre soți. Prezența creștinului îi „sfințește” pe partener și pe copii, în sensul că ei vin în contact cu binecuvântările harului prin viața alături de cel credincios.

Deși este dureros, soțul necreștin poate decide să abandoneze căsătoria. Deși consecințele vor fi serioase, îndemnul plin de îndurare al Dumnezeului nostru - care susține întotdeauna libertatea omului de a alege - este „să se despartă”. Cel credincios nu este „legat” în acest caz (vers. 15).

Chemați să trăim în pace. Îndemnul clar al Cuvântului lui Dumnezeu este că, în ciuda provocărilor pe care le implică o familie împărțită din punct de vedere spiritual, trebuie găsită o cale pentru ca pacea lui Hristos să domnească acolo. De preferat este ca mariajul să fie păstrat intact, să se vadă dovada triumfului Evangheliei în mijlocul dificultăților și să se aibă în vedere confortul sufletesc al partenerului cu care persoana credincioasă este un singur trup, chiar dacă acesta este necredincios.

5. Care ar putea fi limitele responsabilității unui soț creștin față de soția necredincioasă (sau ale soției creștine față de soțul necredincios)?

Amabilitatea iubitoare, fidelitatea neclintită, slujirea cu smerenie și mărturia care cucerește, din partea credinciosului, vor asigura mediul cel mai propice câștigării soțului necreștin. Supunerea în căsătoria creștină vine din respectul și prețuirea față de Hristos (vezi Efeseni 5:21). Când cineva se raportează prin supunere creștină la partenerul său de viață necredincios, cea dintâi datorie de supunere a sa este întotdeauna față de Hristos. Credințioșia față de Dumnezeu nu îi cere nimănui să sufere abuzuri din partea unui partener violent.

Este cineva în biserica ta care întâmpină dificultăți din partea unui partener de viață necredincios? Dacă da, cum crezi că ai putea ajuta această persoană?

Miercuri, 19 iunie – Viața de familie înseamnă părtășie

6. Notează incidența îndemnului de a urma sau a imita, în versetele următoare. Ce ne spune aceasta despre procesul de a deveni creștin și despre dezvoltarea spirituală? 1 Corinteni 4:16; Efeseni 5:1; 1 Tesaloniceni 1:6; Evrei 6:12; 13:7; 3 Ioan 11

Noul Testament recunoaște rolul urmăririi sau imitării unui model în procesul de învățare. Oamenii tind să devină asemenea persoanelor sau lucrurilor pe care le privesc. Acest principiu se aplică relațiilor, în general, și familiei, în special - copiii își imită părinții și frații, soțul și soția se imită adesea unul pe celălalt. De aceea cuplurile și familiile pot da o mărturie creștină altor cupluri sau familii.

Noi dăm mărturie din cămin când le dăm altora ocazia de a ne observa și de a fi cumva părtași la experiența familiei noastre. Mulți nu au un exemplu bun pe care să-l urmeze. În căminul nostru ei pot să vadă cum spiritul lui Isus face o diferență. „Influența socială”, scria Ellen G. White, „este o putere minunată. O putem folosi, dacă dorim, ca pe un mijloc de a-i ajuta pe cei din jurul nostru.” - *Divina vindecare*, p. 354

Când un cuplu căsătorit invită alte cupluri la masă, la părtășie, la studiu biblic sau la un program de dezvoltare maritală, vizitatorii văd un model. Amabilitatea, susținerea, comunicarea, rezolvarea conflictelor și adaptarea la deosebirile dintre membrii familiei dau mărturie despre o viață de familie trăită în Hristos.

7. La ce trebuie totuși să fim întotdeauna atenți? Ieremia 17:9; Ioan 2:25; Romani 3:23

Toate exemplele umane au defecte, de aceea mărturia căminului creștin nu înseamnă modelul perfecțiunii absolute. În Noul Testament suntem îndemnați să-i urmăm pe credincioșii care îl urmează pe Hristos. Oamenii vor primi credința așa cum o văd trăită în viețile altor oameni supuși greșelii ca și ei.

Ce ai putea face pentru ca familia ta, căminul tău, să fie un model mai bun de mărturisire creștină?

Joi, 20 iunie – Centre de prietenie „contagioasă”

8. Compară referințele biblice despre ospitalitate cu situații reale din căminul unor familii din Biblie. Remarcă ce atribute ale ospitalității sunt demonstrate. Isaia 58:6,7,10-12; Romani 12:13; 1 Petru 4:9

Avraam și Sara (Geneza 18:1-8)

Rebeca și familia ei (Geneza 24:15-20,31-33)

Zacheu (Luca 19:1-9)

Ospitalitatea vine în întâmpinarea nevoilor de bază ale altei persoane, și anume: odihnă, hrană și părtășie. Ea este o expresie tangibilă a iubirii care se dăruiește pe sine. Isus i-a atribuit ospitalității și o semnificație teologică atunci când a spus că a-i hrăni pe cei flămânzi și a le da de băut celor însetați sunt acte de slujire făcute față de El (Matei 25:34-40). A-ți folosi casa în slujba Evangheliei poate varia de la o simplă invitație la masă adresată vecinilor la ospitalitatea radicală - aceea de a-i oferi o cameră unei victime a abuzului. Ea poate să implice simpla prietenie, oferta de a te ruga împreună cu cineva sau susținerea unor studii biblice. Adevărata ospitalitate izvorăște din inimile celor care au fost atinși de dragostea lui Dumnezeu și, la rândul lor, vor să-și exprime dragostea în cuvinte și în fapte.

Unele familii sau unii oameni se plâng că nu au condiții bune, timp și energie pentru a oferi ospitalitate. Alții se simt stânjeniți, incapabili și nesiguri să treacă de la ceea ce le este familiar la ceva necunoscut pentru a stabili relații de prietenie cu necredincioșii. Unii vor să evite complicațiile care ar putea să apară în viața lor în urma unei astfel de implicări sociale. Multe familii contemporane confundă *ospitalitatea* cu *distracția*.

În ce fel reflectă viața ta de familie starea ta spirituală?

Vineri, 21 iunie – Un gând de încheiere

Puterea căminului în evanghelizare. „Influența unui adevărat cămin asupra inimilor și vieților omenești este mai puternică decât orice predică. ... Sfera noastră de influență poate părea redusă, priceperea mică, ocaziile puține, realizările limitate, dar, cu toate acestea, ne sunt asigurate posibilități minunate printr-o folosire credincioasă a ocaziilor oferite chiar de căminul nostru.” - Ellen G. White, *Divina vindecare*, pp. 352- 355

STUDIU SUPLIMENTAR:

Ellen G. White, *Căminul adventist*, cap. „O puternică mărturie creștină”, pp. 35-39, cap. „Atitudinea față de un soț necredincios”, pp. 348-352;

Divina vindecare, cap. „Lucrarea în cămin”, pp. 349-355;

Profeți și regi, cap. „Solii din Babilon”, pp. 340-348.

BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Samuel 3-9

1. De ce era inima lui Eli neliniștită în timp ce aștepta vești de la luptă?
2. Ce au făcut copiii lui Israel la îndemnul lui Samuel?
3. Ce reacție a avut poporul după ce Samuel a descris „dreptul împăratului”?
4. Ce aștepta poporul înainte să înceapă să mănânce din jertfă?

Evanghelizare, subcapitolul „Influența tot mai vastă a Evangheliei”

5. Ce trebuie să facem în loc de a petrece timpul cu aceia cărora li s-au acordat multe ocazii de a învăța adevărul?